

येषां जीवानां कुलचिह्नवेत् । अथौचं तु तत्रहं तेषां वज्रा-
नलहतेषु च” आदि० पु० “वाराणस्यां स्नियते यः प्रत्या-
ख्यातमिषक्रियः काष्ठपापाणमध्यस्थो जाङ्गवीजलमध्यगः ।
अविशुक्तोऽन्मुखस्तस्य कर्णमूलगतोऽहः । प्रणवं तारकं ब्रूते
नान्यथा कुलचित् कचित्” मात्मे, भारते च” न लोकवच-
नात्तात ! न वेदवचनादपि मतिरुत्क्रमणीया ते प्रयागमरणं
प्रति” अतएव विष्णु धर्मे रोण्यादिमरणसुक्तोक्तम् “यथायुगा-
नुसारेण संत्यजेदात्मनस्तनुमिति” प्रयागादौ विशेषः
विश्वलोसेतौ स्नान्दे “यथा कथविचीर्येऽस्मिन् प्राणत्यागं
करोति यः । तस्यात्मघातदोषो न प्राप्नुयादोस्मिता-
न्यपि । पाप्मे विष्णुः “देहत्यागं तथा धीराः कुर्वन्ति मम
सन्निधौ । ममसु” प्रविशन्त्येव न पुनर्जन्मने नरा.” कौर्मे “व्या-
धितो यदि वा दोनः क्रुद्धोवापि भवेन्नरः । गङ्गायमुनमासाद्य
यस्तु प्राणान् परित्यजेत् ईशितान् लभते कामान्वदन्ति
मुनिपुङ्गवाः” तथा “या गतिर्योगयुक्तस्य सत्यस्य मनी-
षिणः । सा गतिरस्यजतः प्राणान् गङ्गायमुनसंगमे” । वाराहे
“तत्तु योमुञ्चति प्राणान् वटमूलेषु सुन्दरि । सर्वलोकानतिक्र-
म्य मम लोकं प्रपद्यते” । तथा “अकामोवासकामो वा वट-
मूलेषु सुन्दरि । शीघ्रं प्राणान्प्रमुञ्चेत् यदीच्छेत्परमां गतिम्”
तथा “पञ्चयोजनविस्तीर्णं प्रयागस्य तु मण्डले । व्यतीतान्
युरुषान् सप्त भविष्याश्च चतुर्दश । नरस्तारयते सर्वान् यस्तु
प्राणान्परित्यजेत्” ब्राह्मे “ध्यात्वा विष्णुपदाम्भोजं प्रयागे
विष्णुतत्परः तनुन्यजति वै माघे तस्य मुक्तिर्न संशयः ।
दुष्कृतोऽपि दुराचारो ब्रह्महत्यादिपातको । हरिं
ध्यात्वा त्वजेद्देहं प्रायसो मुक्तिर्भाग्भवेत्” भविष्यो-
त्तरे “समाः सहस्राणि तु सप्त वै जले दयैकमग्नौ
पतने च षोडश । महाहवे षट्परीति गोपहे अनाशने
भारत ! चाक्षया गतिः अग्निप्रवेशं ये कुर्युरविशुक्ते
विधानतः प्रविशन्ति सुखन्ते मे निःसंदिग्धं वरानने !
इति सामान्यतोऽपि फलसुक्तम् एवमन्येऽपि विषयोच्चेयाः ।
एवं विहितमरणं तु कलौ निषिद्धमेव “भृग्वग्निमरणं
चैव वृद्धादिमरणं तथेति साधयीके कलिवज्जत्रेपूक्तैः
यत्तु गौडाः प्रयागादिमरणं ब्राह्मणभिन्नविषयमित्याहु-
स्तत् विश्वलोसेतुक्तता दूषितं प्रायुक्तवचनात्
“सर्वेन्द्रिययुक्तस्य स्वव्यापारात्मस्य च प्रायश्चित्त-
मनुज्ञातमग्निपातो महापथः । धर्माज्जनाधर्मस्य कर्तुः-
पापाङ्कितस्य च । ब्राह्मणस्यामनुज्ञातं तीर्थे प्राणविमो-
क्षमिति” हेमाद्रौ विवस्वदुक्तेषु अपराके चैवमेव । सहगमनं

कलौ भवत्येव “कलौ नान्या गतिः स्त्रीणां सहायुगमनादत”
इति ब्रह्मवैवर्तात् एतेन मरणान्तिकप्रायश्चित्तमपि
व्याख्यातम् कार्याखण्डादौ चातुर्वर्ण्यस्य तनुत्यागविधयश्च
युगान्तरपरा एवं प्रयागेऽपि । अवैवात्मघाते तु
“आत्मघातिनमुपक्रम्य” विहितं तस्य नाथौचं नाम्निर्ना-
भ्युदकक्रियेति कू० पु० वचनात् नाथौचादि । तस्य च
क्रियाकरणे चान्द्रायणद्वयसहितं वर्षिवधप्रायश्चित्तं
नारायणबलिं च कृत्वा वत्सरादूर्ध्वं क्रिया कर्तुं शक्यते ।
वत्सरान्ते तु सर्वमौर्ध्वदेहिकं कुर्यात् इति हेमाद्रिप्रवृत्तयः ।
“गोब्राह्मणहतानाञ्च पतितानां तथैव च । जङ्घं संव-
त्सरात् कुर्यात्सर्वमेवौर्ध्वदेहिकमिति हेमाद्रौ षट्-
विंशन्मतात्, ब्राह्मे “क्रियते पतितानान्तु गते संवत्सरे
कचित् देशधर्मप्रमाणत्वाद्भयाकूपे स्वयम्भुभिः मार्तण्डपा-
दैर्मूले वा आङ्गं हरिहरौ स्मरन्” सूत्र्यपद इत्यर्थः
तत्र वर्षमध्येऽपि कृत्यसुक्तमपराके वायुपुराणे “शुक्ल-
पक्षे तु द्वादश्यां कुर्यात् आङ्गन्तु वत्सरे । द्वादशा-
हनि वा कुर्याच्छुक्ले च प्रथमेऽहनि” आगलेयः “नारायण
बलिः कार्योलोकगर्हाभयाद्भरैः । तथा तेषां भवेच्छौच
नान्यथेत्यब्रवीद्यमः” व्यासः “नारायणं समुद्दिश्य शिवं वा
यत्प्रदीयते । तस्य शुद्धिकरं कर्म तद्भवेन्नैतदन्यथेति” सचात्म-
घातोदिप्रायश्चित्तं कृत्वा कार्यः तदुक्तं हेमाद्रौ षट्विंश-
शन्मते “कृत्वा चान्द्रायणं पूर्वं क्रिया कार्या यथाविधि ।
नारायणबलिः कार्योलोकगर्हाभयाद्भरैः । पिण्डो-
दकक्रियाः पञ्चाष्टोत्सर्गादिकं च यत् । एकोद्दिष्टानि
कुर्वीत सपिण्डीकरणं तथा । इन्द्रियैरपरित्यक्ता वे च मूढा-
विषादिनः । घातयन्ति स्वमात्मानञ्चाण्डालादिहताश्च ये ।
तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च दयया समभिप्लुताः यथा आङ्गं
प्रतन्वन्ति विष्णुनामप्रतिष्ठितम् तथा ते संभवन्त्यासि नम-
स्तस्य स्वयम्भुवम्” इति हेमाद्रौ तेनैवोक्तेषु तत्रैव बोधाय
नोऽपि “अथ नारायणबलिं व्यख्यास्यामोऽभिषेक्तपतितसु-
रापात्मत्यागिनं ब्राह्मणहतानाञ्च द्वादशवर्षाणि त्रीणि-
वा कुर्वीतेति” गृह्यपरिशिष्टे तु चण्डालादीत्याद्युक्ता
“दग्ध्वा शरीरं प्रेतस्य संस्थाप्यास्थीनि यत्नतः । प्रायश्चित्तं
तु कर्त्तव्यं पुनैवान्द्रायणलयमित्युक्तम् । प्रमादमरणे तु न-
दोषः मदनरत्ने ब्राह्मे “प्रमादादपि निःशङ्कस्वकस्मादि-
धिचोदितः चाण्डालैर्ब्राह्मणैश्चौरैर्निहतोयत्न कुलचित् ।
तस्य दाहादिकं कार्यं यस्मात् पतितस्तु सः । चान्द्रायणं
तत्तत्तच्छ्रद्धयं तस्य विशुद्धये । यद्वा कच्छान् पञ्चदश कृत्वा